

rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33) och artikel 10 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT L 74, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106) — Begreppet familjeförmån — Fråga huruvida en nationell lagstiftning vari föreskrivs beviljande av en förmån för varje underhållsberättigat barn i form av en skatteändring för arbetstagare som bedriver sin förvärvsverksamhet i en annan medlemsstat är tillåtet — Likabehandling — Utbetalning av familjeförmåner upphör i anställningsstaten upp till det belopp som föreskrivs för förmånen i bosättningsstaten — Regler om förbud mot kumulering

Domslut

Artiklarna 1 u i och 4.1 h i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005 ska tolkas så, att en förmån likt den barnpremie som infördes genom lagen av den 21 december 2007 om barnpremie utgör en familjeförmån, i den mening som avses i nämnda förordning.

(¹) EUT C 200 av den 07.07.2012

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) — Stoilov i Ko EOOD mot Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna

(Mål C-180/12) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Det föreligger inte längre någon rättslig grund för det beslut som är i fråga vid den nationella domstolen — De ställda frågorna saknar relevans — Anledning saknas att döma i saken)

(2013/C 367/17)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stoilov i Ko EOOD

Motpart: Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Administrativen sad Sofia-grad — Tolkningen av kommissionens förordning (EG) nr 1031/2008 av den 19 september 2008 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 291, s. 1) och av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EUT L 302, s. 1) samt av artiklarna 41.2 a och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Tullklassificering av varor — Klassificering av varan (material för tillverkning av rullgardiner) enligt nummer 5407 61 30 i den kombinerade nomenklaturen, med hänsyn till varans egenskaper som "vävnader" eller enligt nummer 6303 92 10 i Kombinerade nomenklaturen med hänsyn till dess enda användningsområde "rullgardiner" — Beslut om indrivning av statliga fordringar genom vilket åläggs en skyldighet att betala ytterligare tullar och mervärdesskatt till följd av ett expertutlåtande från tullmyndighetens laboratorium — Principen om skydd för berättigade förväntningar med beaktande av omständigheterna vid avgivandet av tulldeklarationen

Domslut

Anledning saknas att besvara de frågor som ställts av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien).

(¹) EUT C 194, 30.6.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) — Yvon Welte mot Finanzamt Velbert

(Mål C-181/12) (¹)

(Fri rörlighet för kapital — Artiklarna 56 EG–58 EG — Arvsskatt — Arvlåtaren och arvtagaren har hemvist i tredje land — Kvarlåtenskap — Fast egendom belägen i en medlemsstat — Rätt till grundavdrag på beskattningsunderlaget — Olika behandling av personer som har hemvist i landet och personer som saknar hemvist i landet)

(2013/C 367/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Yvon Welte

Motpart: Finanzamt Velbert

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Finanzgericht Düsseldorf — Tolkningen av artiklarna 63 FEUF och 65 FEUF — Enligt en medlemsstats lagstiftning om arvsskatt fastställs den skattefria delen av värdet på en fastighet till 2 000 euro om både arvlåtaren och arvtagaren har sitt hemvist i tredje land, medan den skattefria delen uppgår till 500 000 euro om antingen arvlåtaren eller arvtagaren har sitt hemvist i medlemstaten

Domslut

Artiklarna 56 EG och 58 EG ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning om beräkning av arvsskatt, i vilken det föreskrivs att grundavdraget på beskattningsunderlaget vid arv av en fastighet som är belägen i denna medlemsstat ska vara lägre när den avlidne och arvtagaren, såsom i målet vid den nationella domstolen, vid tidpunkten för dödsfallet har hemvist i ett tredjeland, såsom Schweiziska edsförbundet, än det grundavdrag som skulle ha tillämpats om minst en av dem hade haft sitt hemvist i den ovannämnda medlemsstaten vid den tidpunkten.

⁽¹⁾ EUT C 174, 16.6.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie van België — Belgien) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV mot Navigation Maritime Bulgare

(Mål C-184/12) ⁽¹⁾

(Romkonventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser — Artiklarna 3 och 7.2 — Parternas lagval genom avtal — Gränser — Internationellt tvingande regler — Direktiv 86/653/EEG — Självständiga handelsagenter — Avtal om försäljning eller köp av varor — Agenturavtal som sägs upp av huvudmannen — Nationell lagstiftning som införlivar ett direktiv i vilken det föreskrivs ett skydd som går längre än minimikraven enligt direktivet och i vilken det även föreskrivs ett skydd för handelsagenter i samband med avtal om tillhandahållande av tjänster)

(2013/C 367/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van België

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Motpart: Navigation Maritime Bulgare

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hof van Cassatie van België — Tolkning av artiklarna 3 och 7.2 i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980 (EGT L 266, 1980, s. 1) och rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter (EGT L 382, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 150) — Parternas valmöjligheter — Gränser — Agentavtal — Klausul enligt vilken lagen i huvudmannens land ska vara tillämplig — Talans väckande vid domstol på den plats där handelsagenten är etablerad

Domslut

Artiklarna 3 och 7.2 i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980, ska tolkas så, att lagen i en medlemsstat i Europeiska unionen, som ger det i rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter föreskrivna minimiskyddet och som har valts av parterna i ett avtal om handelsagentur, får lämnas utan avseende av den domstol där talan väckts och som är belägen i en annan medlemsstat, till förmån för domstolslandets lag på grundval av tvingande regler i den senare medlemsstatens rättsordning som rör självständiga handelsagenter, endast om den domstol där talan väckts ingående fastställer att lagstiftaren i den stat där domstolen är belägen vid direktivets införlivande har ansett det vara avgörande att handelsagenter, i den aktuella rättsordningen, ges ett skydd som går längre än det skydd som föreskrivs i nämnda direktiv, varvid hänsyn tas till sådana tvingande reglers art och syfte.

⁽¹⁾ EUT C 200, 7.7.2012.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen — Sverige) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB mot Naturvårdsverket

(Mål C-203/12) ⁽¹⁾

(Direktiv 2003/87/EG — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Avgift för överskridande utsläpp — Begreppet "överskridande utsläpp" — Likställande med ett åsidosättande av skyldigheten att inom den i direktivet föreskrivna fristen överlämna tillräckligt många utsläppsrätter för att täcka utsläppen under det föregående året — Faktiskt innehav av icke överlämnade utsläppsrätter utgör inte grund för dispens utom vid force majeure — Avgiften kan inte justeras — Proportionalitet)

(2013/C 367/20)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen